

PER VEURE
L'ENTREVISTA COMPLETA,
ESCANEGEU EL QR

poc temps abans, i el resultat ha estat fantàstic. Copsa a la perfecció aquesta mordacitat de l'humor d'en Perich i del seu sentit crític.

La Gemma Planas deia que aquest conte l'hauran d'explicar les mares i pares als seus fills perquè l'entenguin...

Els nens avui en dia estan al cas del que passa al món, molt més del que ho estàvem nosaltres quan érem petits. Els pares hauran d'explicar el conte i és important que, en els moments que vivim, se'ls hi ensenyi que hi havia una època que es deia Franquisme que era grisa en què no es podien ni fer ni dir un munt de coses perquè no et deixaven i podies acabar a la presó, i que hi va haver una persona valenta, el meu pare, que es va atrevir a criticar i atacar l'església, el Franquisme i tot el que ens oprimia.

Sens dubte, Perich va ser molt agosarat en una època sense llibertat...

Hi havia la censura i havies de criticar, però, amb doble sentit. Aquesta era una habilitat del meu pare: l'atreviment a dibuixar el que es podia dibuixar però dient tot allò que no es podia dir.

Perich tenia una relació molt especial amb els gats. Quin és l'origen?

La història va arrencar quan jo tenia 5-6 anys perquè a casa van decidir comprar un animal, va ser un gat i d'allà va sorgir aquest vincle tan especial. Els felins tenen un caràcter independent i, alhora, són tendres i afectuosos però quan ho volen, perquè quan ja en tenen prou, marxen i no els molestis. El meu pare era així. Una persona tendra però tenia el seu espai. I quan treballava, només podia entrar-hi el gat, assegut al costat o damunt dels dibuixos. Així va néixer el personatge del gat que era com el seu alter ego: Perich parlava i expressava les seves opinions a través del personatge del gat.

Raquel Perich Berini

Filla del dibuixant i humorista gràfic Jaume Perich i autora del conte infantil "El Perich: la lluita per la llibertat a través de l'humor"

"El meu pare tenia l'atreviment a dibuixar el que es podia dibuixar però dient tot allò que no es podia dir. Va liderar una generació d'humoristes crítics amb el règim franquista"

Ella és l'autora del darrer número de la col·lecció de contes infantils que edita l'Ajuntament. Jaume Perich va viure a Premià de Dalt molts anys, deixant-hi empremta: la biblioteca du el seu nom i aquí es convocava el Premi Gat Perich. Humorista gràfic i escriptor català amb una personalitat molt pròpia, va tenir un gran pes durant la transició per les seves denúncies socials i polítiques.

Raquel, abans d'aquest conte vas escriure un llibre sobre el teu pare, 'Perich sense caducitat'. Un títol molt encertat perquè avui veus els seus acudits i estan totalment vigents!

Desgraciadament és així perquè l'humor que feia el meu pare era de denúncia social contra els abusos de poder i a favor dels més desfavorits. I en aquests temes no hem avançat gaire i més amb aquest vendaval d'extrema dreta...

Sembla que en Perich era un visionari, oi?

Fa unes setmanes vam fer una exposició seva a Barcelona i del material que tenim la família, el problema era saber quins acudits triàvem perquè tots eren brutalment actuals, semblaven fets la nit anterior! Parlaven de temes que estan passant exactament igual.

El títol del conte és 'El Perich: la lluita per la llibertat a través de l'humor'. Com ha estat el procés d'escriure'l?

La directora de la biblioteca, la Gemma Planas, em va explicar que hi havia una col·lecció de contes infantils fets sobre personatges i històries del poble i que volien que n'hi hagués un sobre el meu pare. "Un conte per a nens?", li vaig preguntar jo, estranyada. Ha estat una feina complicada perquè és molt difícil explicar als infants la feina del meu pare pels temes que ell tractava a les vinyetes, perquè era molt crític, amb un humor pensat per a desencadenar una ràpida reacció... Temes que grinyolen i que no desperten l'interès dels infants. I després també ho ha estat trobar qui l'il·lustrés, perquè jo no volia dibuixos infantils, ni de còmic. Vaig trobar aquesta il·lustradora, l'Arianne Faber, a qui havia conegut